

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cea mai mare putere

este a Papei. Ea nu e o putere din lumea aceasta. Nu se întemeiază pe oțel și fier. În jurul ei nu rolesc armii puternice de soldați în platoșă și sale. Nu are în spate păduri de puști și tunuri, nici avioane și tancuri, să întunece sarea și să cutropească pământul. Papa nu vorbește de pe busa tunurilor și a puștilor. El nu are de acestea. Nu are decât toiagul de păstor sufletească și inelul pescarului Petru. Și totuși azi Papa e cel mai puternic dintre domnitorii pământului. El are cea mai întinsă împărăție. Lui i-se închină sute de milioane de oameni. Cuvântul lui a fost și este ascultat de o lume întreagă. Împărații acestei lumi și-au depus de multe ori în cursul veacurilor purpura și podoabele puterii lor la picioarele Papei.

Puterea lui este superioară puterii împăraților. Strălucirea puternicilor acestei lumi e o nimica pe lângă strălucirea puterii lui. A lor e din lume, stăpânește trupurile și e legată de trecătoarele forme ale acestei lumi. A lui, deși e în lume, nu e din lume, stăpânește sufletele nemuritoare, e legată de Dumnezeu, are cuvântul lui Hristos și va trăi până la sfârșitul veacurilor. Împărăția Papei este împărăția sufletelor și deaceia este mai pe sus decât împărățiile acestei lumi, dupăcum și sufletul stăpânește trupul. Și tocmai fiindcă e superioară tuturor, nu se va putea trece nici odată peste ea. Împărații și conducătorii popoarelor au știut acest lucru și deaceia, au căutat să o supună, să și-o facă unealtă puterii lor sau să o nimicească. N-au izbutit, căci niciodată materia nu va putea înfrânge spiritul.

Biserica n'a fost înfrântă și supusă împăraților niciodată. În cursul Evului Mediu au încercat împărații germani să se amestece în conducerea ei și să numească pe episcopi și preoți. Papii s'au împotrivit însă. Lupta a început-o Grigorie VII și au durat-o vreme de 56 de ani urmașii lui. Împăratul german Enric IV, împotriviindu-se hotărârilor aduse de Papa, a fost excomunicat și, ca să nu-și piardă tronul, a fost silit să-și ceară iertare.

N-au trecut nici 30 de ani de când se sfârșise această luptă și împărații germani au încercat să se amestece în treburile bisericii, să și-o supună lor și să-i răpească averile. N-au izbutit nici aceștia. A fost o luptă lungă de peste 100 ani, în cursul căreia împăratul german Frederic și urmașii

lui au trecut adeseori cu armatele în Italia să înfrângă puterea Papei.

Biruitori au fost însă tot pașii, ba atunci puterea unora din ei a ajuns la o strălucire și mai mare. Și biserica a biruit toate încercările grele ce s'au abătut asupra ei în cursul vremilor. A biruit prigonitorile și atacurile regilor, legile nedrepte ce s'au adus în cele mai multe țări împotriva ei, și a triumfat.

Napoleon, împăratul Franței, a prădat Roma, și a ținut închis pe Papa. Nu i-a folosit nimica, Papa a rămas biruitor. S'au adus legi aspre împotriva bisericii în Austria, Germania și alte țări. Multe din ele au fost retrase însă. Poporul a rămas credincios și supus bisericii și Pașii. Azi puterea Papei este mai mare ca ori când. Toate țările o recunosc aceasta, chiar și cele necatolice, și fac înțelegeri cu Papa. El are trimiși în lumea întreagă. El, suveranul fără de Stat, e mai mare decât toți. Dă sfaturi regilor, încheie alianțe, se împotrivesc celor puternici și tratează deopotrivă pe cei mari ca și pe cei mici.

Mai primejduită pare biserica azi în Germania. Acolo Hitler și tovarășii lui predică o religie nouă. În locul crucii lui Hristos au pus crucea încârligată, semnul păgânismului. Biserica a început să fie lovită prin măsuri nedrepte și aspre, și se vorbește chiar că Hitler va rupe înțelegerea pe care o are cu Vaticanul. Biserica va birui însă și acolo. Ori cât de popular ar fi Hitler, cele 30 milioane de catolici nu vor suferi ca să le fie călcată în picioare credința, și Hitler se va pleca în fața Papei.

Biserica catolică va trăi mereu, are doar fâgăduința lui Hristos și pentru ea ea să fie în adevăr perpetuă, va trebui să rămână întreagă în învățăturile, viața și organizația ei, împreună cu capul văzut, Papa, urmașul lui Petru și locșitorul lui Hristos.

Cât vor trăi Hitler sau Mussolini, cât vor trăi guvernele și regimurile politice pe cari le avem sub ochi, nu știm. Papa a fost însă înaintea lor și va trăi și după ei. Toate împărățiile și puterile au încercat să răpească puterea urmașilor lui Petru, s'o folosească pentru ele, au trecut însă toate, iar Petru și urmașii lui au rămas, căci „tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea“. Sever Barbu

Pierduții

adecă stările de astăzi din Rusia bolșevică, descrise de un funcționar înalt rus, care a fugit dintr'un lagăr de concentrare bolșevic

Ioan Solonevici este un fost funcționar înalt din Bolșevicia rusească, care 17 ani a servit guvernul bolșevic după cea mai bună a sa credință. În acest timp lung el a observat că Bolșevicia rusească este iadul pe pământ și s'a hotărât să fugă, dimpreună cu fiul și cu fratele său. Însă cineva dintre mulții ticăloși i-a părțit și ei au fost deținuți de pe tren și trimiși într'o tabără de concentrare pentru 8 ani. Fiind ei deținuți acolo, tribunalul i-a osândit la moarte, fiindcă au voit să fugă din țară. Cu toate acestea au izbutit să fugă în Finlanda, iar de acolo la Sofia, capitala Bulgariei, unde-i aștepta soția lui, Tamara. Acolo a tipărit el cartea intitulată: „Pierduții“, în care a arătat tot ce au suferit în Rusia. Dar bolșevicii nu le-au dat pace nici acolo, ci le-au trimis o bombă acasă, care însă n'a omorât decât pe soția lui Ioan Solonevici, pe Tamara. El însă nu s'a lăsat înfricat, ci a continuat să arete tot ce este putred în Rusia.

Și acuma, să vedem, din peana unui rus adevărat, care a fost atâta vreme funcționar în Rusia adevărată stare de acolo.

Înainte de toate Solonevici arată că numărul celor închiși în taberile de concentrare este de peste 5 milioane, așadar cam a 10-a parte dintre bărbații din Rusia.

Cvartirul acestor nenorociți este cât se poate de prost, iară mâncarea și mai proastă. 800 grame de pâine la zi și o singură zamă, care însă este numai apă caldă, puțin sărată. Dar acești nenorociți trebuie să lucre, iar dacă nu lucrează cât vreau conducătorii, li-se mai subtrage din mâncare, așa că nu capătă decât 400 grame de pâine. Îmbrăcămintea le este aceea cu care erau îmbrăcați când i-au deținut, prin urmare ruptă, murdară și plină de păduchi. Cei mai mulți dintre deținuți mor prin urmare de frig.

Că ce greu suferă și poporul liber, se vede de acolo că bieții țărani deținuți mai cruțau câte ceva din pâinea puțină ce o primeau în taberele de concentrație, ca să o trimită celor de acasă. Dacă vreunul dintre țărani liberi se plânge împotriva guvernului câtuș de puțin, este luat numai decât și trimis și el în tabăra de concentrare.

În forma aceasta bieții oameni trebuie să tacă, pentrucă în fiecare sat sunt cei puțin 3-4 așa numiți activiști cari au dela guvern tot ce le trebuie, numai să facă, tot mereu, cât mai multe arătări și pârre împotriva celor nemulțumiți.

Într'altă parte a cărții sale dl Solonevici arată, care este cauza pentru care Rusia nu declară nici unui stat război. Într'un caz de război ar trebui adevărat să dea în mâinile tuturor soldaților arme. În cazul acesta însă nemulțumiții

n'ar mai lupta împotriva dușmanului din afară, ci a celui dinlăuntru, iară bolșevicii ar cădea dela putere.

În schimb conducătorii bolșevicilor cheltuiesc sume enorm de mari pentru propaganda idelilor bolșevici și a revoluției bolșevice în toată lumea.

În ceea ce privește marile înfăptuiri cu cari se laudă bolșevicii, dl Solonevici spune că sunt minciuni. Cele mai multe dintre lucrările cu cari se laudă au fost începute încă sub țarul, iar sub bolșevici au fost numai continuate.

Cartea dlui Solonevici este cât se poate de prețioasă și ne arată stările de acum din nenorocita Rusie. Această carte a fost tradusă în aproape toate limbile europene. Noi am citit-o în limba germană.

Cele șapte păcate de căpetenie

Sunt șapte păcate, pe cât de mari și de grele, pe atât și de obișnuite, cari sunt asemenea unor bălauri cu capete multe, ca niște izvoare nesecate, ca niște căpetenii de oștiri; pentru că sunt părinții a mai multor păcate. De aceea se și numesc *păcate de căpetenie*. Aceste 7 păcate de căpetenie sunt următoarele: 1, trufia sau mândria, 2, iubirea de argint, 3, desfrânarea, 4, invidia sau pizma, 5, mânia, 6, lenea și 7, nesațul sau lăcomia.

Unii sfinți părinți numără între cele șapte păcate de căpetenie nesupunerea, în locul invidiei sau pizmei. Noi însă îi urmăm pe acei sfinți părinți cari sunt de părerea că pizma este mai mare păcat decât nesupunerea.

Oricine făptuește mai de multe ori unul sau altul dintre aceste șapte păcate,

se obișnuiește atât de mult cu el, încât pe urmă nu mai este în stare să se desbure de el. În forma aceasta el devine un închinător idolilor, după cum spune sf. apostol Pavel, fiindcă el nu-i mai slujește lui Dumnezeu, ci unei făpturi, de pildă trupului, banului ori mâncării, așa că în sufletul lui nu încap și Dumnezeu. Urmarea este că dela o vreme se desbară cu totul de Dumnezeu și servește numai făpturii, adică idolului pe care și l-a format. Despre unii ca aceștia spune Domnul nostru Isus Hristos la Matei 6, 24: »Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei«.

Când au voit să între Evreii în pământul Canaanului, șapte erau neamurile cari le stăteau împotriva, și anume: Heteii, Ghergheseii, Amoreii, Cananeii, Ferezeii, Heveii și Iebuseii. Tot șapte păcate sunt și dușmanii noștri cari nu ne lasă să intrăm în rai, adică cele 7 păcate de căpetenie.

Sf. evangelist Marcu ne povestește despre Isus, la cap 16, stih 9 a evangheliei sale, că »dacă a înviat, în ziua cea dintâi a săptămânii, s'a arătat întâi Mariei Magdalenei, din care scosese șapte draci«. Ei bine, sf. Părinți sunt de părerea că acești 7 draci n'au putut fi alții decât cele 7 păcate de căpetenie.

»Când duhul necurat iese din om, umblă prin locuri sterpe, căutându-și odihnă, dar negăsind își zice: mă voi întoarce la casa mea, de unde am ieșit. Și venind, o află măturată și împodobită. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte spirite, mai rele decât el, și intrând își face aici sălaș, și starea acelu om ajunge, acum în urmă, mai rea ca la început« (Luca 11, 24—26). Tot sf. Părinți spun că aceste 7 spirite nu sunt altele decât cele 7 păcate de căpetenie.

Astfel stând lucrurile, ne vom ocupa de aceste 7 păcate de căpetenie, pe rând, arătându-le răutatea, pentru ca astfel cetitorii să se știe feri de ele.

Părintele Iuliu.

Biserica și artele

Biserica e mama și păzitoarea artelor frumoase

Biserica a avut o mare înflăcătură asupra artelor frumoase. Ea a schimbat cu totul muzica, pictura, sculptura și arhitectura, dându-le o viață nouă ruptă din viața sa dumnezească, după cum vom vedea — pe scurt — în pag. — din cele ce urmează.

Muzica a ajuns la o mare înflăcătură înainte de fondarea Bisericii, dar ea departe de a ajunge la desăvârșire. Era ca o bădă care nu se putea ridica mai pe de nivelul apei, pentru că îi lipsea puterea dumnezească. Ea nu fermeca decât simțurile și cum și-ar fi uitat că omul pe lângă trup mai are și suflet. Ea nu cunoștea puterea a mâna omul spre rugăciune și meditație, și îl ridica spre Dumnezeu. Sub înflăcătură Bisericii a primit însă o putere tainică, care ridică peste toate timpurile și peste toate popoarele și cucerește până și inimile cele mai împietrite. Pentru desăvârșirea acestei arte înflăcătură Biserica acum 15 veacuri veștite școlii de muzică dela Milano (Ambroziana) și dela Roma (Gregoriană). Un fiu al Bisericii Guido d' Arezzo, a inventat gama modernă (notarea muzicală). Tot Biserica a inventat și o mulțime de instrumente muzicale cum s'ar orga, carloanele (jocurile de clopote) etc.

Sub înflăcătură Bisericii, muzica a devenit o fiică mai mică a religiei, aceasta după urmă având lipsă mare de muzică pentru că tălcui durerea și bucuriile într'un fel mai înălțător. Lipsă mai mare are însă muzica de religie, căci ce ar deveni muzica dacă i s'ar răpi ceea ce are mai sfânt și mai scump, Dumnezeu? Cine a auzit o muzică bisericească în catedralele Romei, ale Parisului sau în vreo mănăstire benedictină, a puțin ușor înțelega ce a făcut Biserica Catolică pentru desăvârșirea acestei arte fermecătoare.

Biserica a dat viață nouă și picturii. Cu și muzica, pictura ajunge la mare înflăcătură încă binșor înainte de fondarea Bisericii, dar suferea și ea de aceeași lipsă! Pictura veche

Foița „UNIRII POPORULUI“

Cântece

Frunză verde de alămâie
Ce-am iubit nu-mi mai trebuie,
Nici la moartea mea să vie,
Nici prohodul să-l asculte,
Nici în groapă să se uite.
Că în groapă de s-o ulita
Mai tare m-oi cufunda.

Măi badiță, ochi bărnați,
Cinaș ești și bine-mi place
Și mai bine mi-al plăcea,
Da te strică mintea rea,
Mintea rea și blestemată
Musai să te bată odată.

„315 Maiu 1848“

Neamul românesc din Ardeal, veacuri de-a rândul a avut de purtat pe umerii săi, o grea roble materială și spirituală. El, cel mai vechi dintre locuitorii Daciei de odinioară, a fost împilă, batjocorit, hănit și nesocotit de către numeroșii strelini, cari au venit aici mult mai târziu decât noi, și fiindcă eram mai puțin în asemănare cu dânșii, valul oaspeților nepotriți ne-a supus pe încetul, schimbându-ne

rosturile străvechi și orânduile moștenite de bătrâni, și transformându-ne în sclavi ai domnilor de pământ. Mândra regalitate ungurească, sprijinită pe o nobilime tot mai puternică, hrănind mari visuri de stăpânire teritorială, dusă până departe la Est și Sud de culmile Carpaților, a încâtușat pe nesimțite în lanțurile lobăgiei, pe toți Românii cari sălășluiau în așa-numitul pământ al comitatelor. Ținutul săcuiesc a ajuns și el o oază privilegiată, populația străină colonizată aici în aceste părți de margine a primit caracterul de grăniceri iar noi băștinășii am devenit pe nesimțite jobașii Săcuilor. Același osândă jalnică o aveam de îndurat și pe pământul Sașilor, aici Românii au fost tot așa de oprimați ca și în restul Transilvaniei, iar în orașele întemeliate de către acești „hosplitei“ aduși din părțile Rinului de jos, prin legi și opreliști severe ne era zăgăzuită intrarea și așezarea.

Așa s'au nimerit pe facetel străvechile forme de viață românească, concretizate în instituția cnezală și volvodală din Ardeal, Părțile Ungurene și Banat, neamului nostru i-s'a șters dreptul de a-și folosi după putință și vrere rodurile agoniseli și muncii câmpului, iar în veacul XV ni-s'a răpit și libertatea, respectată cu sfințenie până atunci, de a ne mișca slobozii de pe moșta unui domn pe altă. De acum înainte țărănul român a rămas să-și ducă amarul zilelor sub forma de rob legat de gîle, socotit fiind ca unealta sau lucrul stăpânului

asupritor, prețuit numai atâta, cât era în stare să-l aducă acestuia vreun folos real material.

Noile forme de viață publică medievală însușite de către puternicele clase privilegiate ardeleni, au lovit vrășmaș și în orânduile spirituale ale Românilor. Legi haine și aspru s'au alcătuit în acel nesfârșit șir de diete provinciale, prin ale căror hotărâri neamul nostru era declarat numai de tolerat, adică îngăduitor temporar să locuiască aici până când îl va învola domnul de pământ, tratat totdeauna ca străin, dacă nu chiar ca dușman declarat. Rosturile credinței strămoșești au căutat asupritorii să ni le înlocuiască prin învățătura luterană sau calvină. Principii ardeleni adepți ai noilor doctrine au lucrat cu multă râvnă în această direcție, năzuind prin propagarea calvinismului între Români, să ne facă să dispărem în masa puțin numeroasă a neamului unguresc.

Veacul XVIII aduce o sfioasă rază de lumină, aprinsă în acest întunec, în care obeam neajutorăți și nesprîjiniți de nimeni, învola întâmplării. Inocențiu Micu Ciabă, episcopul mucenic al Blajului și ctitorul nemuritor al acestui centru, ridică cel dintâi glasul plin de fulgerele revoltei, și cearcă să obțină pe cale de legi, dela adunările reprezentanților claselor privilegiate ardeleni, drepturi, scutiri și libertăți, și pe seama obiditului său neam românesc. Înaintează memoriile documentate Curții din Viena și solicită audiențe împărătesei Maria Theresa, încercând să lămurească

mai degrabă aștia poftesc trupești decât înălța sufletul. Biserica a transformat cu totul pictura făcându-o să se inspire din religia și morala catolică și dându-i un ideal nou, nu un ideal propriu unui singur popor sau unui singur veac, ci pe idealul omenirii întregi și de totdeauna, pe *Isus Christos*, înconjurat de Peacurata Vergură Maria și de Sfinți.

Biserica Catolică a apărut pictura contra boardelor barbare care au început să năvălească asupra Europei încă în veacul al IV, și care nimiceau tot ce aflau în calea lor. Ea a apărut-o contra muzuimanilor, contra iconoclaștilor bizantini, și o apără și azi contra furiei protestanților și contra a o mulțime de secte religioase (anabapțiști, pocăliți etc.), precum și contra noului păgânism: contra comunismului. Biserica a încurajat pe marii pictori ca Rafael, Michel Angelo, Fra Angelico, Leonardo da Vinci, Rubens, Rembrandt și alții mulți de tot, lucrările cărora împodobesc astăzi catedralele Apusului Catolic, formând bogății de nedescris. Chiar și la noi cine a aprins și sprâncenește mai mult pictura decât Biserica? Să se vadă numai podoaba catedralei din Lugoj făcută pe cheltuielile Exelenței Sale Părintelui *mitropolit Alexandru al Blajului*.

Biserica a dat viață nouă și *sculpturii*, artel de a clopi în piatră, aramă sau lemn. La păgânii cei vechi (ca și la cei noi) sculptura urmărea aceeași țintă: îndestularea unor simțuri, de aceea statuile lor par așa de reci. La creștini sculptura urmărește înălțarea sufletescă, de aceea statuile ce le întâlnim prin bisericile catolice par a împrăști raze de lumină, de îndurare, de pace, de viață! Ca să vă dați seama despre schimbarea pe care a săvârșit-o Biserica în sculptură, priviți două monumente, unul luat dintr'un cimitir catolic și un altul dintr'un cimitir păgân, evreu sau protestant. Veți vedea că de pe cel din cimitirul catolic se deslășește pace, credință și încredere, iar de pe cel din celalalt cimitir, răzădă, desnădejde, necredință, groază...

Biserica Catolică n'a transformat numai muzica, pictura și sculptura, ci și *arhitectura*, arta de a zidi și împodobi clădirile. Mărturie

vil ne sunt mărețele catedrale ce împânzesc șerile catolice.

Se desgroapă zi de zi tot mai mult din trecutul omenirii. Se scot de sub scoarța pământului orașe și cetăți întregi, și ne minunăm de ceace au putut săvârși cei vechi, dar în același timp ne dăm seama că peste toate aceste măreții ale păgânismului plutește moartea, ura și desfrâu. Dimpotrivă, domurile, catedralele catolice, cele zidite acum 8-9 sute de ani, sau cele zidite azi cu aceeași eleganță și precizie, par adevărate locașuri de odihnă, de întărire și oțelire a puterilor sufletești. Turnurile lor cu cruce în vârf își aduc aminte în necazuri și dureri, că omul n'are cetate stătătoare pe acest pământ, ci că acolo în Cer își are omul adevăratul lăcaș.

Grecii, Romanii și Egiptenii cei vechi (păgâni) au săvârșit mari și multe minunății artistice. Biserica nu le-a respins fără nici o judecată, ci le-a adoptat, transformându-le, încreștinându-le! Le-a smuls numai tristețea, necredința și necurățenia, pe care le-a înlocuit cu veselie, credință și curățenie. Biserica a făcut cu arhitectura păgână ceace a făcut și cu omul păcătos prin botez sau spovedanie.

Păcatul artelor celor vechi a fost acesta: necunoașterea adevăratului frumos: Dumnezeu! Necrezând păgânismul decât în materie, nu putea exprima adevărata frumusețe care își are lăcașul în nevăzuti. E meritul Bisericii de a fi descoperit și de a fi impus artelor, drept ideal principal, adevăratul frumos!

Ioan Vultur

Cursurile de vară ale Universității Populare „Nicolae Iorga“ din Vălenii-de-Munte se vor ține între 15 Iulie — 15 August a. c., sub conducerea directă a D-lui Profesor Nicolae Iorga. În timpul cursurilor va funcționa ca și în anii trecuți o cantină și căminuri pentru băieți și fete. Costul este de lei 1.200 de persoană la cantină și lei 200, — pentru cămin (pe întreaga lună). Înscrierile se fac pe adresa următoare: Universitatea Populară „Nicolae Iorga“, B-dul Școlii Măgureaș Nr. 1, unde se află secretariatul.

Adunarea „Agrului“ din Holod

„Cercul agrist din Holod și împrejurimi“ a ținut duminică, sub președinția dlui Alex. Văcărescu, în școala primară din Holod, a II-a ședință urmată de o frumoasă serbare religioasă.

La această serbare a venit lume multă din Holod și comunele vecine, în frunte cu preoții, învățătorii și alți intelectuali din această regiune.

Dl Alex. Văcărescu, în cuvântarea prin care deschide ședința, îndeamnă pe cei de față la credință în Dumnezeu, milă, post și rugăciune multă. A urmat apoi o instructivă conferință religioasă, a dlui Ioan Tițoiu, inv. dir. în Dumbrăvița-Mică, și un frumos program artistic, executat de școlarii și tinerii din comună, sub priceputa conducere a dlui inv. Teodor Bondar.

La sfârșitul ședinței, păr. Victor Ghergar, într'o frumoasă cuvântare, arată care este rostul „Agrului“ în frământările vieții de azi. Asistența s'a îndreptat apoi spre biserică, unde s'a oficiat sf. slujbă a binecuvântării euharistice. Din această prilej păr. Alex. Ciurdariu a rostit o frumoasă cuvântare despre blândețe.

Serbarea s'a încheiat prin o masă pentru oaspeți în casa păr. V. Ghergar, unde s'a hotărât ca viitoarea ședință să se țină în Mociar.

Serbare străjerească în comuna Mărgineni jud. Făgăraș

Duminică, 15 Mai, o avut loc sfințirea și înălțarea steagului național al stolului de străjeri dela Școala Primară din comuna Mărgineni.

La această serbare au luat parte: dl comandant de legiune Ciocan Ioan, profesor la Făgăraș, dl Ghedeon Socol, președintele Cer-

legitimă acțiune sale, poroșă pentru mântuirea națională a Românilor. Cererile Românilor rându pe rând ajung în posesiunea dietei ardeleni, care era chemată să hotărască asupra oportunității acordării lobagilor noștri unor astfel de drepturi. Episcopul, investit cu rangul de baron, participă și el la adunările legislative. Ce fortună de ură, dușmănie și satanică poftă de răbanare, a deslășit glasul țerarului dela Blaj în mijlocul viesparului dietei, alcătuită din nobilii Unguri, Sași și Săcul, atunci când a îndrăznit să vorbească întâia oară despre lobagii vlahi numindu-l „națiune“, când a cerut pentru noi, dreptul de a ni-se respecta limba, orându-le biserică și vechile instituții privilegiate ale vieții publice. Uraganul revoltei clădilor stăpânitoare izbucni în sălbătice huldule și amenințări cu moarte, adresate episcopului. Mucenicul Clain prin lupta purtată fără de preget o viață întregă, pune bazele programului politic al Românilor ardeleni, care va răsturna piatra cea de temelie, a aspirațiilor noastre naționale, până la 1848.

Nici încercarea revoluționară a lui Horea n'a adus o mai bună orânduire a stărilor de lucruri, nici jertfa mililor de vieți ale țeranilor români n'a fost în stare să îndulcească amarul robiei frașilor lor, ba după tragicul sfârșit al celor trei căpetenii așezate în fruntea răzmeriței, opririle și asupririle au ajuns a fi de număr. Sufletul popular a zăgrăvit în vana impresiune obida grea și viața aș-

zată în afară de respectul legilor, pe care erau osândiți să și-o ducă Români, când pentru cea mai neînsemnată vină ori bănuială nedreaptă, erau osândiți la spânzurătoare:

Dragă Țara Oltului

Câte luni

Atâtea cruci.

De-a dragul să te tot duci

Dar Țara Ardealului

Câte luni

Atâtea furci

De urât să nu te duci.

Mișcările revoluționare dela sfârșitul veacului XVIII, începute în țările din Apusul Europei, unde mulțimea maselor populare de jos își cereau dreptul la viață și muncă liberă, au cros drum tot mai larg spre răsăritul continentului. Școlile Blajului de altă parte, prin opera lor de luminarea poporului, prin învățăturile atâtor dascăli înflăcărați propovăduite dela catedră, cu graiu viu sau prin scris, vesteau neamului originea noastră romană, din viața împărătească alui Romulus și Traian, săvârșind astfel minunea învierii spirituale a Românilor ardeleni.

Primăvara anului 1848, odată cu sosirea celor dintâi vestitori ai bogatului anotimp în lumină, verdeț și flori, a adus și peste plaurile străvechii Dacii adieri mistice de libertate chemându-se neamul la viață națională prin războințul apel adresat tuturor: „*Deșteaptă-te*

Române din somnul cel de moarte“. Obidiții iobagi ai gliei, convinși de dreptatea cererilor lor i-au dat seama de importanța covârșitoare pe care o au în organismul statului și pregătiți cu mic și mare au plecat la luptă, răsturnând și nimicind nedreptele temelii pe cari s'au clădit abuziv, atâtea din instituțiile barbare ale evului mediu.

Cei zăvorâți de veacuri în întunec și umbra morții ceream acum cu tărie prin reprezentanții lor dreptul la viață, pământ și libertate. Guvernul încovoșit prin organele administrative de pe orientările Românilor subjugăți înspre alte zări a întrebunțat toate mijloacele de constrângere pentru a stăvilă aceste mișcări, începând cu legea șanumită „*statarile*“ și până la spânzurăturile clopote din lemne puternice de stejar, așezate prin toate satele. Oprelițele, pedepsele, temnița și moartea n'au fost în stare de data aceasta să mai însălămante pe Români, nu i-au mai împedecat de a alerga cu mîile spre Blaj, la glasul conducătorilor, unde erau chemați să și manifeste liberi voința și să hotărască după șoapta sufletului, soarta lor viitoare.

(Va urma)

Și. Manciulea

Ceții și răspâniți

„UNIREA POPORULUI“

cului Cultural „Berivoli și jur“, străjerii din Berivoli-Mari și Copăcel, în frunte cu comandanții lor, intelectuali și sătenii din Mărg'neni și comunele vecine.

Služba religioasă a stăpînirii steagului a fost oficiată de preoții Aurel Uria și Octavian Fulicea. A urmat apoi tălcuirea textului biblic, făcută de către cei doi preoți și cuvântul dlui Gh. Socol, președintele Cercului Cultural „Berivoli și jur“.

Di Bica Gh. comandantul stolului din Mărg'neni, într-o frumoasă cuvântare, face istoria comunei și a școlii, iar dl comandant de legiune Cloan Ioan arată care este rostul străjeriei înflințată de M. S. Regele.

Urmează un program bogat și variat de jocuri, cântece și recitări de poezii. Se disting mai ales străjerii din Berivoli-Mari, iar la jocuri și cântece naționale cei din Copăcel și Mărg'neni. Serbarea s'a sfârșit prin o defilare frumoasă.

Naționalismul Bisericii Unite*)

De Prefect, de delegat al „Străzii Tării“, Onorată Asistență, Iubiți Străjeri,

Când voi, elevii și străjerii acestei vechi și vestite Școli Normale, sunteți pregătiți să ridicați pavilionul național și să dați astfel o nouă dovadă de naționalism și patriotismul vostru, precum și de fidelitatea voastră către Rege, pe cari virtuți le-ați moștenit dela părinți și pe cari vi le-au îngrijit, nutrit și înmulțit educatorii voștri — biserica noastră unită cu Roma numai bucura se poate și chiar jubila.

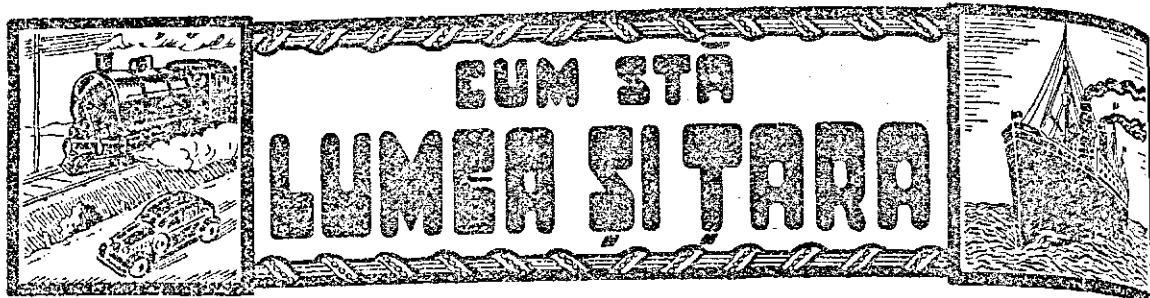
Bucura, pentru că biserica unită a fost aceea care a salvat la 1700 naționalismul românesc de perire; care ne-a scos din ghiarele cutropitoare și desnaționalizatoare ale ungarilor reformați și care prin deschiderea școlilor din Blaj a propovăduit mai întâi naționalismul românesc și a deschis calea spre propășire și spre ștergerea granițelor dintre Ardeal și România-Mamă.

Dar nu numai bucura, ci chiar jubila poate această biserică, mai ales atunci când se gândește că principiile politice pe cari le a propovăduit mai întâi marele Inocențiu Micu Clain, iar pe urma lui cei trei luceferi ai literaturii române: Samoil Micu Clain, Petru Maior și Gheorghe Șincai, apoi marii cărturari: Timotei Cipariu, Ioan Micu Meldevan, Alexandru Grama, Dr. Ioan Rațiu, Dr. V. Lucaciu, Dr. Coroian, Gheorghe Pop de Băsești, Augustin Bunea și atâția alții, s'au realizat pe deplin. Căci cel dintâi ziar românesc, oare nu tot blăjanul Gheorghe Barițiu îl întemeiază și uniții Iacob și Aurel Mureșianu îl continuă? Liceul dela Brașov și dela Brad, apoi Școala Normală dela Arad nu tot cu ajutor dela Blaj se deschide? Bucovina oare nu blăjanul Aron Pumnul o redescoperă? În Moldova nu uniții: Simion Bărnuțiu, Vasile Pop, V. Fabian-Bob, Manfi și Costea duc cultura? Dar oare fără uniții Ioan Maiorescu, August Trebeniu Laurian, Al. Papiu-Ilarian ce ar fi fost cultura munteană?

Asemenea este biserica noastră, unei mame cu copii mulți, dintre cari fiecare numai glorie și mândrie a adus mamei sale; pe cari văzându-i adunați împreună și cunoscându-le faptele frumoase, îi binecuvintează cu lacrimi de bucurie în ochi. Așa și biserica unită cu Roma, după ce-și vede visul împlinit, după o muncă de abia două sute de ani, se bucură și plânge de bucurie și binecuvintează orice început bun, orice dovadă de alipire către Tară și Rege.

Cu prilejul sărbătorii frumoase de astăzi, când în Blajul naționalismului curat fălăie cu un pavilion național mai mult; când viitorii educa-

*) Cuvântare ținută la ridicarea pavilionului național pentru străjerii dela Școala Normală Română Unită de băieți din Blaj, Duminecă în 22 Mai 1938.

Guvernul ia măsuri în contra scumpirii traiului — Din nou primejdia de război în Europa — Revoluție și în Mexico — Lupte mari pe fronturile Spaniei și Chinei

Măsuri contra scumpirii traiului

Deoarece în vremea din urmă mărfurile s'au scumpit foarte mult și prețul lor continuă încă să se urce, guvernul a hotărât să cerceteze, care este pricina acestui rău și să ia unele măsuri pentru ieftinirea traiului.

În acest scop dl. Mitică Constantinescu, ministrul Economiei Naționale, a întocmit două decrete-legi, prin cari se înființează 4 comisii. Aceste comisii vor cerceta, care este pricina scumpirii vieții și vor propune măsurile cele mai potrivite pentru ieftinirea traiului.

Îngrijorare mare în Europa

Europa trăiește din nou clipe de îngrijorare și frământare. Se simte iarăși teama războiului și mirosul prafului de pușcă.

Pacea, atât de primejdiosă în vremea din urmă, pare că acum trăiește ultimele clipe. Primejdiiile vechi n'au fost înlăturate și altele noi, mai amenințătoare s'au ivit.

Două chestiuni au neliniștit mai ales Europa în vremea din urmă. Auzim: chestiunea războiului spaniol și chestiunea Germaniei. Pe acestea două au căutat conducătorii marilor puteri să le îlimpezească și să aducă din nou liniște și siguranță în lume.

În ce privește chestiunea Germaniei, în parte, ea s'a îlimpezit dela sine. Germanii au făcut Anschlussul fără să mai ceară învoirea celorlalte țări. A mai rămas chestiunea coloniilor germane și cererile Germanilor din Cehoslovacia. Aceștia voiau să fie cât mai liberi și neatârnați în Cehoslovacia, dacă nu chiar despărțiți. Cererile lor, atât de îndrăznețe, aveau la spate sprijinul puternic al Germaniei și Cehoslovacia se afla într-o mare încercătură. Pentru liniștirea lucrurilor au intervenit și marile puteri Franța și Anglia, atât la Praga cât și la Berlin.

Întâmplările din urmă au schimbat însă cu totul împrejurările și au făcut ca lucrurile să ia o întorsătură mai neliniștitoare ca înainte.

Pentru 22 Mai în Cehoslovacia au fost

tori ai vâstărilor nevinovate dela țară se pregătesc să-și mărească acest sentiment național pe care biserica unită l-a trezit mai întâi; când această veche școală se împodobește în permanență cu mândrul nostru treicolor — nu se putea ca fostul profesor al acestei școli, Excelența Sa Înalt-preasfințitul nostru Mitropolit Alexandru, să nu-și trimită binecuvântarea sa, și, din întâmplare, prin unul care 8 ani de zile, și încă în vremurile cele mai grele, când Schulpolizeiul nu lipsia dela nici o oră, a fost profesorul de limba maghiară și germană al acestei Școli și unul dintre întemeietorii Internatului ei, în forma sa de astăzi, cu convict.

Bunul Dumnezeu să vă ajute și să vă binecuvinteze ca să puteți propovădui, întreagă viața voastră, credință și muncă pentru Tară și Rege.

Iuliu Maior

fixate alegerile comunale. În cursul propagandei electorale, deasfășurată din prilejul acestor alegeri, în mai multe regiuni locuite de germani, s'au întâmplat numeroase ciocniri între populația germană și cehoslovacă. În regiunea Ceh doi agricultori germani, când se îndreptau spre granița germană, au fost împușcați de grănicerul cehoslovac. Faptul acesta a produs turburări mare în Cehoslovacia și mai ales în Germania. Țările au început să se neliniștească din pricina asta. Se teme că Germania va folosi prilejul acesta pentru a trimite nave în Cehoslovacia, așa cum a făcut cu două luni în Austria, mai ales că Germania declarase de mai multe ori că este gata să verse sângele pentru eliberarea Germanilor.

Se chiaz vorbea că Germania ar și fi îngreșădit trupe la granița Cehoslovaciei.

Pentru o mai mare siguranță, Cehoslovacia a chemat sub arme încă două regimente de rezerviști.

Se crede că lucrurile se vor liniști încă și de data aceasta. Cehoslovacia este gata să dea drepturi cât mai mari Germanilor pe cari îi are, în același timp este însă și hotărâtă să-și apere neatârnată de orice năvălire străină. Are apoi sprijinul Franței, Angliei și Rusiei, așa că și Germania nu va dori războiul, ci va primi ca lucrurile să se rezolve pe cale pașnică.

Călătoria I. P. S. Patriarh Miron în Polonia

Vineri 20 Mai, I. P. S. Patriarh Miron președintele guvernului român a plecat în Polonia. Se crede că această vizită a I. P. S. Patriarh va strânge și mai mult legăturile dintre noi și Polonia.

Revoluția în Mexico

Din Mexico vine vestea că în zilele trecute acolo o izbucnit revoluția împotriva președintelui Cardenas.

Răscoala a fost provocată de generalul Cedillo. Acesta are cam la 15.000 de partizani bine înarmați, cu cari este hotărât să reziste armatei guvernului.

Răscoalați au tăiat în mai multe locuri liniile telefonice. Împotriva lor au fost trimise trupe puternice de soldați.

Războiul din Spania

În Spania, deși vremea rece și ploioasă a stăjenit mult mișcarea trupelor, totuși luptele n'au încetat și s'au purtat cu aceeași înverșunare ca și înainte.

Pe frontul Teruel-Castellon trupele naționaliste au înalțat binișor, cucerind mai multe orașe din mâna bolșevicilor și luând numeroși prizonieri. Miercuri trecută a fost o mare luptă de aviație, deasupra orașului Castellon, între 100 de avioane. Ținta spre care se îndreaptă acum trupele naționaliste este valea Vanciel, așezată dealungul Mediteranei.

Deși biruința este mai mult de partea generalului Franco, totuși armatele bolșevice

nu vreau să se predea. Ele rezistă cu înverșunare. Numai în regiunea Villa Franca, spre sud, a oprit înaintarea generalului Varela, au aruncat în foc peste 24 de brigăzi, înarmate cu cele mai noi și mai moderne arme.

Luptele din Răcărit

Războiul din China merge înainte și sunt temeri că va lua o întorsătură neașteptată, mai ales că Japonezii încep să atace și cu gaze otrăvitoare.

Luptele care se dau acum sunt înverșunate și grele. În regiunea Suchow armatele chineze au fost înconjurate de Japonezi, cari le-au tăiat toate drumurile și le-au făcut cu neputință retragerea. Situația lor este cât se poate de grea. Orașul Suceu, după o rezistență înverșunată, a fost cucerit de Japonezi, cari au luat foarte mulți prizonieri. Folosindu-se de faptul că Japonezii au îngrămădit cele mai bune trupe în această regiune, armata chineză a început să atace cu furie în provincia Shanai.

Între Franța și Italia

Înțelegerea atât de mult dorită între aceste două țări surori n'a putut fi înfăptuită nici acum. S'au ivit noi greutăți, în calea acestei înțelegeri. Una din ele se crede că este războiul din Spania. Francezii doresc biruința republicanilor, iar Italianii sunt partizanii generalului Franco, în armatele cărora luptă un mare număr de voluntari Italiani.

Regele Italiei va fi încoronat împărat al Abisinie

Regele Victor Emanuël al Italiei este totodată și împăratul Abisinie. Încoronarea solemnă ca împărat însă nu s'a făcut încă. Acum, când cele mai multe țări s'au grăbit să recunoască de legitimă stăpânirea italiană în Abisinia, umbliă tot mai mult avonul că se va face și încoronarea solemnă. Se crede că aceasta va fi nu peste mult la începutul lunii noiembrie. Ea se va face în marea biserică a Sf. Petru din Roma, în prezența Papei.

Ce se mai petrece în Rusia

Gvernul bolșevic din Rusia continuă arestările. Au fost arestați până acum mulți din fruntașii revoluției de ieri și se crede că în curând le vor urma și alții. Fiecare dintre fruntașii de azi ai bolșevismului rusesc se poate aștepta ca să fie arestat și osândit.

În săptămâna trecută au fost arestați 18 fruntași bolșevici. Pe vremuri erau și ei oameni liberi și trimiteau pe alții la moarte. Acum vor fi trimiși ei și mai târziu cellalți.

Schimbați-vă numele ungurești

Mai sunt la noi și astăzi încă, mai ales în părțile de Miazănoapte ale Ardealului, o mulțime de ingi, cari au nume ungurești, ca Szilágyi, Nyárási, Körösi, Bihari, și altele multe. Vă rugăm, dragi cetitori, schimbați-vă aceste numiri pocite, pe cari vi le-au dat dușmanii neamului românesc, ca să vă poată maghiariza cu atât mai ușor. Articolul 29 din Legea numelui prevede că toate actele în legătură cu redobândirea numelui românesc sunt scutite de taxe și de timbre. Nu mai răbdați această batjocură pe capetele voastre, și nu dați prilej ca, din pricina acestor nume pocite, cel din Vechiul Regat să creadă că nu sunteți vădici de roman, cu toate că în vinele voastre nu curge nici un singur picur de sânge unguresc! Vă rugăm foarte mult, ascultați-ne!

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Biserica unită în slujba neamului

Ungurii nu aduc la cunoștința împăratului moartea episcopului Patachi decât după 9 luni și jumătate — Protopopii aleg de vicar pe iezuitul Adam Fitter — Alegerea lui Ioan Micu din Sadu — Cum se călugărește el și cum primește numele de Inochentie și de Klein — El este numit baron — În copilărie era mușter — Cum a început a vorbi — Cele 8 cereri pe cari le făcu și le trimise la Viena — Ce a cerut prin ele — El este cel dintâi care cere drepturi egale pentru Români — I-se înmulțesc îndată și dușmanii

După moartea episcopului Ioan Gurgu-Văleanu, până la alegerea altui episcop, biserica unită rămasă să fie ocărmită de doi protopopi „vicari”. Împăratul se afla la Graz în Sîria, și numai după nouă luni și jumătate prin știrea despre moartea episcopului român. Așa știau guvernele din Ardeal se grăbească a încunoștința pe împăratul despre moartea episcopului român. Așa știau guvernele din Ardeal să grăbească a încunoștința pe împăratul despre moartea unui episcop, și mai cu seamă e episcopului român, care lăsa un gol nu ușor de umplut. Preoșimea, protopopii și poporul așteptau răspuns dela împăratul dar scrisorile lor cine știe unde zăceau, iar împăratul le primi numai la 15 August 1728, cu toate că au fost trimise încă la 30 Octombrie 1727.

Văzând protopopii și preoșii că răspuns dela împăratul nu vine nici de cum, se adunară într'un sinod, întocmai ca o turmă fără păstor și ca niște pui părăsiți de cloșcă, ca să se hotărască ce să facă. Trebură să recunoască, că între ei nu era nici unul care să cunoască bine canoanele bisericii și limba latină, în care se făceau pe atunci toate scrisorile. Rugară deci pe rectorul școlilor catolice din Cluj, pe iezuitul Adam Fitter, ca până la alegere de alt episcop, să ocărmită el văduvita dieceză română. Cancelarul Ioan Bornemissa încă ceru dela împăratul același lucru pentru Români, iar împăratul cât ce primi înștiințarea, adică la 15 August 1728, îl și numi pe Fitter „director al clerului român”.

La 15 Noembrie același an, Fitter chemă un fel de consistor, adică pe cei doi vicari și 12 protopopi, și hotărîră să ceară dela împăratul încă odată respectarea celor două diplome leopoldine, ca Românii să-și primească drepturile și privilegiile făgăduite când s'au unit. Au fost trecut 29 de ani dela unire, iar diplomele încă tot nu erau respectate, cum nici mai târziu n'au fost.

Moșia răposatului Gurgu-Văleanu a fost confiscată de răutăcioși. Fitter și protopopii cerură să se restituie bisericii unite, ca din venitele ei să se deschidă un seminar teologic, unde să învețe carte cei chemați la preoșie. Guvernele transilvănene însă, avură grije ca această cerere să n'ajungă în mâinile împăratului.

Preoșimea română era aproape desuadată. În Țările Românești domneau Fanarioșii, adică Grecii din Fanarul Constantinopolului, unde și scaunul de „domnitor”, și cele de vîdici ori de „stareți” prin mănăstiri, se dedeau numai pentru bani grei. Românii ardeleni n'aveau păstor decât pe Dumnezeu.

Mulți dintre preoși și protopopi vruă să aleagă episcop pe vre-unul dintre iezuiții cari știau românește, dar Fitter le spuse că nu se poate, căci iezuiților nu le este lertat să primească astfel de cinste și sarcină fără poruncă dela Papa.

La 4 Iunie 1728, cu învoirea împăratului se întruni sinodul de alegere, care alege trei — după obiceiul vechiu —, și anume: pe Iosif Hodermarki, care era episcop rucean la Muncaci; pe Ladislau Hataș, care era preot romano-

catolic la Făgăraș în locul lui Gurgu-Văleanu; și pe Ioan Micu din Sadu, care pe atunci studia teologia în anul III, la Institutul superior al Iezuiților la Tirnavia, nu departe de Pojon în Ungaria. Lista voturilor acestor trei, fu trimisă la împăratul, care la 25 Februarie 1729 numi pe cel din urmă, adică pe Ioan Micu din Sadu.

Alesul împăratului fu trimis îndată la mănăstirea din Muncaci, ca să stea un an între călugării „Basiliani” și să facă „chipul cel mic”, adică să se călugărească, căci pe vremea aceea nu putea cineva să fie vîdici înainte de a fi călugăr.

La călugării „Basiliani” era obiceiul — cum e și acum —, ca omul să-și ia alt nume pe lângă cel de botez care li-au dat părinții, numele vre-unui sfânt, care să-l fie ocrotitor în viața călugărească. Nume nou, care să însemneze că s'a lepădat cu totul de omul cel vechi, și s'a îmbrăcat în cel nou. Se cerea însă, ca întru cât se poate, numele cel nou călugăresc, să înceapă tot cu aceeași literă, ca și cel vechiu. Ioan Micu își alege numele de *Inochentie*, iar de patron ceresc își alege pe papa sf. Inochentie, care păstorise biserica lui Dumnezeu între anii 401—417.

La mănăstirea Muncaciului, Inochentie primi toate gradele ierarhice, adică: Lectorat, Ijodiaconat, Diaconat, Preoșie; iar la 7 Noembrie 1730 fu slăvit întru episcop pentru Români din Transilvania. Împăratul îi dăduse rangul de „baron” și titlul de nobil „von Klein”. Astfel din Ioan Micu, se făcu „*Innocentius von Klein*”.

Inochentie Micu-Klein se născuse în Sadu lângă Sibiu, la anul 1692. Pe când studia deci anul I de teologie la Tirnavia și pe când fu ales episcop, avea vârsta de 36 de ani.

Din tinerețele sale știm numai atîta, că începuse să vorbească târziu de tot, așa că mulți dintre săteni îl credeau mut. Mușenia asta îi venise dintr'o boală în copilărie, și se vindecă prin o spaimă. Iată ce se spunea fletertatul Ioan Biana, fostul președinte al Academiei Române din București:

— Dintr'o boală în copilărie, Ioan Micu rămase foarte greu la vorbă, aproape ca mut. Odată se joca cu alți copii, „*de-a groșii*”. Adică — precum este știut —, țărani dela munte lucrează mult la pădure. Tale copaci mari și groși, îi curăță de crengi, iar trunchiurile acelea, numite de ei „groși”, le prăvălesc pe munte în jos pe câte o șlivă, cari nu se opresc până'n vale. Copiii imitează și ei meseria și munca părinților. Astfel copiii din Sadu se joca de-a „groșii” la munte, dar cu lemne mai mici, cu cioturi și cu buturugi, după puterea lor.

Pe Ioan Micu nu-l prea chemau la jocul ăsta, căci el nu putea vorbi ca să dea poruncile cuvenite la astfel de meserie. El stetea însă de-o parte și se uita, rîzînd și el când „cloșul” se dedea peste cap sau se implânta între niște crăci.

Odată se joca mulțime de copii cu groși mici în șlivă groșilor celor mari și grei. Gălăgia lor era așa de mare, încât n'auzîră zgomotul pe care îl făcea „un adevărat gros”

care se prăvălea năpraznic pe munte în jos, la câteva zeci de pași asupra cârului de copii. Ioan Micu vedea primejdia, și începu să mugească: M-m-m', m-m-m', și făcea semne deznădăjduite cu mâinile, dar copiii n'aveau grija lui. De-odată i-se deslegă limba și începu a striga cu glas mare: Fugiți mă-ă-ă-ă! că vine grosul pe voi și vă omoară! Trunchiul cel uriaș se înfipse cu un cap în pământ și se opri la câțiva pași de ceata copiilor. El se împrăștiară înspăimântați, iar Ioan Micu de atunci vorbi ca și alți copii!

Era foarte inteligent, iar părinții se vede să fi fost cu stăricică destul de bună și cu privilegiu de nobili, de oarece li-se permise să-și trimită băiatul la școală, cum iobagilor nu le era permis. El se încumetară să-l trimită tocmai la lezuiții din Sibiu, în colegiul cărora taxele erau foarte mari.

Când și-a început studiile, nu știm. Atâta știm că în școala lezuiților din Sibiu se născu în el dorința de a se face și el lezuit. Spre scopul acesta fu trimis la Tirnavia lângă Pojon (azi Bratislava în Ceho-Slovacia), unde făcu pregătire (noviciat) un an de zile, apoi îi trecu gândul de călugărie. Rămase însă acolo mai departe, căci cardinalul Kolonich lăsase o fundație de 26.000 florenți, din care să se înțrețină 12 tineri greco-catolici, Români și Ruteni. Când studia anul III de teologie, avea vârsta de 36 de ani, iar când fu sfințit întru episcop, avea 38 de ani.

Curând după sfințirea întru episcop, „vlădica Inochentie” cum îi zicea poporul — merse la Viena, ca să ceară de acolo cu gura, împlinirea celor făgădnite în cele două diplome împărătești, și să audă cu urechile sale răspunsul din gura împăratului, ca apoi să spună el guvernelor ardeleni, care este voința împăratului. Instalarea lui în scaunul vlădicesc dela Făgăraș a avut loc numai la 28 Septembrie 1732. Înainte de această dată însă, el înaintase Curții din Viena 8 „petiții” sau cereri pentru drepturile făgăduite Românilor, iar pentru sine ceru „scaun în dieta țării” și în toate adunările publice, amăsurat rangului său de „baron” și de „vlădică” al celui mai numărös popor din Transilvania, care singur face cât toate celelalte neamuri împreună. El ceru aceasta, ca neamul românesc de aci înainte să nu mai fie lăsat numai în bunăvoința stărilor, ci să-și aibă reprezentant pe însuși părintele său suflătesc, care îi cunoaște neșezările, dorințele și amărăciunile, și care îi voiește binele. Să nu lase să se aducă legi împotriva acestui neam, care pe cât este de numărös, pe atâta e de credincios și recunoscător; și pe cât e de nedreptățit, pe atâta e de vrednic de o soartă mai bună. Vlădica Românilor trebuie să fie de față când se citește scrisorile venite dela împăratul, și să aibă dreptul să le vadă și el, cel puțin acelea cari privesc pe Români, ca nu cumva stărilor să citească ce nu e scris, iar ce e scris să nu împlinească. Iar când s'ar face nedreptate acestui neam, să aibă cine face cunoscut împăratului și Curții din Viena nelegiuirea, ca să se îndrepte cât mai curând.

Împăratul îi dădu acest drept prin decretul dela 11 Decembrie 1732. De acum neamul românesc va avea apărător în dieta țării, guvernul va avea un controlor nemitul, iar vlădica Inochentie o mulțime de dușmani neîmpăcați.

N. Lupu

Un oraș care se cufundă este orașul Tokio din îndepărtata țară a Japoniei. Învățații japonezi spun, că în fiecare an pământul pe care este așezat orașul Tokio se scufundă cu câțiva centimetri. Din anul 1923 până acum s'a scufundat cu aproape un metru.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Numărul acesta al gazetei va ajunge în mâinile cetitorilor noștri târziu și neregulat, Cauza este că domnișoara dela Administrație s'a îmbolnăvit grav și fără de veste, iar lucrurile i-au rămas nelsprăvite. Până am dat de veste și ne-am găsit pricepuți la aceste lucruri și până le-am putut isprăvi cu bine, a trecut vremea și trimiterea gazetei a întârziat. Nădăjduim că până la numărul viitor vom putea veni în rând cu administrația, ca gazeta să poată merge regulat. Și până atunci cerem iertare cetitorilor noștri.

O frumoasă serbare a Școlii Normale de învățători din Blaj. Duminică în 22 Mai s'a făcut la Școala Normală de învățători din Blaj ridicarea pavilionului național, adică steagul tricolor al stolului de străjeri. Sfințirea steagului a făcut-o păr. prof. Tit Liviu Chinezu. Reprezentant al Mitropoliei a fost păr. director Iuliu Maior, iar al Străzii Țării păr. dir. Ioan Popu-Câmpeanu. Au fost de față toate stolurile de străjeri din Blaj și toate autoritățile, în frunte cu dl prefect colonel Iotta. După amiază s'a dat un concert strălucit, la Palatul Cultural, concert condus de păr. prof. Celestin Cherebețu.

Serbarea premilitarilor din Blaj. Sâmbătă, sârbătoarea sfinților Constantin și Elena, cari sunt patronii premilitarilor, s'a făcut pe Câmpul Libertății o frumoasă producție a premilitarilor de sub comanda dnl maior Miclăuș. Slujba dumnezească s'a săvârșit la două mese separate, în depărtare de 20 metri, la una slujind parohul de astăzi al Blajului, păr. canonic Victor Pop, iar la cealaltă păr. ortodox dela Valea Lungă.

Un dar frumos. D-l Iulia Albini Președintele Asociației miniere din Zlatna, donatorul cu mână largă al atâtor biserici, a binevoit a dona de sf. Paști și bisericii din Berladu jud. Cluj frumoasa sumă de 3000 Lei, pentru care întreaga parohie îi exprimă și pe această cale cele mai recunoscătoare mulțumiri. Bunul Dumnezeu să-i răsplătească fapta nobilă și creștinească. Viorel Cristea preot.

Cel mai mare clopot din Dobrogea este astăzi clopotul bisericii noastre române unite din Constanța — strada Salcâmbilor, vila Dragoș — care cântărește nu mai puțin de 721 kilograme. Credincioșii noștri pot fi mândri de acest clopot, care se află într-o clopotniță de fier cu un alt clopot mai mic.

Pentru ce ceartă Englezii. Englezii trec, de regulă, ca un neam de oameni foarte serioși și cumpătați în toate, cari nu-și pierd vremea cu nimicuri. Chiar și în certările dintre celelalte popoare, ei nu se amestecă decât atunci când li vorba să tragă vr'un folos pentru ei și țara lor. O întâmplare petrecută, nu de mult, în Parlamentul englez, ne arată și o altă latură, mai puțin cunoscută, a firii Englezului. Anume, din vechi timpuri, Englezii sunt deprinși să știe că scaunul președintelui Camerei Lorzilor li umplut cu lână, fiind lână una din marile bogății ale Angliei. Aceasta era credința tuturor, era intrată în tradiție, devenise o formulă sfântă și nimenia nu-și putea închipui că ar putea fi și astfel. Când

colo, ce să vezi? Într'una din zile se descoperă că scaunul nu-i umplut cu lână și că președintele Parlamentului și poate mulți toa-Intași de-ai lui nu s'au odihnit pe lână de-oale, ci pe păr de cal. Vestea a căzut ca un trăsnet pe capul serloșilor Englezi, cari și-au văzut călcăta în picioare una din cele mai vechi tradiții ale lor. Iată maril industriaș de lână și oierii, au ținut un sfat și au hotărât să trimită lână trebuincioasă, ca să li umplut scaunul. S'a căutat apoi să se afle cine a înlocuit lână din scaun cu păr de cal. Făptșul n'a putut fi însă nicidecum descoperit. Poate că el e mort de mult, de câteva sute de ani. S'a mai ivit însă și o altă greutate. Președintele Parlamentului se simte foarte blut pe părul de cal și nu mai vrea să fie înlocuit. De altă parte negustorii și oierii cer ca lână să i-se dea cinstea cuvenită, așa că nu se știe cum se va sfârși cearta.

Moarte năpraznică. Într'adevăr năpraznică moarte a avut cefaristul Nicolae Haneș de lângă Sibiu. L-a ajuns pe negândite și pe neștiute. Plecase de acasă, duminică dimineața, la o nuntă a unei nepoate în Clujgoveș. N'a mai ajuns însă. În gara Blaj s'a dat jos din trenul accelerat cu care venise și a voit să se urce pe trenul de marfă, care mergea spre Valea Lungă. În graba lui de a se urca, căci trenul mergea, s'a lovit la cap și așa amețit a căzut sub roțile trenului, cari l-au tăiat în bucăți!

Mulțumită. Credincioșii transilvăneni români uniți din Constanța țin să aducă mulțumită și în modul acesta familiei păr. Dr. Vasile Chirvai, profesor la Academia de teologie din Oradea, pentru preafrumosul potir de argint dăruit sfintei biserici. Malca sfântă, patroana sfintei noastre biserici, să le împlinească toate dorințele. În numele credincioșilor.
Pr. Nicolae Șandra.

Foc mare în America. În Atlanta, în oraș al Americii de Nord, s'a aprins, zilele trecute, unul din cele mai mari hoteluri. După au sosit în grabă ajutoare, din cauza vântului focul n'a mai putut fi stins. Au pierit în flăcări 24 de călători, cari se aflu în hotel, alți 12 au fost greu răniți, iar 22 n'an putut fi găsiți încă până acum.

Un sat întreg ars de flăcări. În săptămâna trecută a izbucnit un foc mare în comuna Persinari din județul Buzău. Focul a pornit dela gospodăria unui sătean și, fiind vânt mare în ziua aceea, repede s'a întins în întreg satul. Din cauza lipsei de apă n'a mai putut fi scăpat nimica. În câteva ceasuri flăcările au nimicuit totul, lăsând un sat de oameni pe drumuri. Jalea locuitorilor este nespus de mare.

Încetarea din viață a unei vrednice românce. Cu adânc regret înregistrăm moartea uneia din cele mai vrednice românce din plasa Celca jud. Bihor: Doamna văd. Maria Văcărescu născ. Ciintocu, întâmplată în etate de 77 ani în comuna Holod jud. Bihor. Mult regretata decedată a fost fiica vrednicului protopop și marele român de pie memorie din Vintiri: Ioan Ciintocu, sub a cărui păstorie suflătescă au trecut din aceasta regiune 5 comune la religia gr. cat. română, și văduva administratorului dela domeniul episcopesc unit român din Holod: Alexandru Văcărescu a cărui casă în timpurile grele trăite sub regimul unguresc a fost un loc de întâlnire, îndemnuri, povățuirii, directive și ajutor pentru toți luptătorii vechii noastre românești din Bihor. — A făcut prețioase donații Bisericii și a ajutat pe cei săraci. În jud. Bihor o de-

plâng fill săi: Alexandru licențiat în drepturi, președintele „Cercului agrar din Holod și împrejurime”, fost prim consilier de finanțe și contabil județean; Mihailu absolvent de teologie și profesor de liceu; fiica sa Silvia absolventă secundară precum și numeroasele rudeni din jud. Bihor și județele vecine. — În vecl pomenirea ei!

Infiorătoarea faptă a unui nebun.

La Misk kamo în Japonia s'a întâmplat săptămâna trecută o infiorătoare crimă. Un nebun, servindu-se de o sabie și de o pușcă, a ucis 28 de oameni și a rănit greu trei. După săvârșirea crimei, nebunul s'a refugiat într-o pădure unde s'a spânzurat.

Incăerare într'un sat evreesc din Lituania.

În localitatea Tezze din Lituania s'a produs săptămâna trecută o cumplită încăerare între iudei de acolo. Evreii ortodocși au aprărit pe un bărbier evreu, care lucra sămânța au încercat să-l omoare. Acestuia i-au ardat alții în ajutor și cum i danul îi amarnic și rău la bătăie, în curând s'a încăerat tot satul. Fînd vorba de o chestiune religioasă, s'au amestecat în călăuzală și rabinii. Poliția numai cu bombe și gaze, cari provoacă lacrimi, a putut să-i despartă.

Dr. Onoriu Cismaș notar public în Dicosănmărtin

No. 173—1938 afac.

Publicație de licitație

În urma cererii adresată mie, de către lichidatorii delegați ai firmei în lichidare „Târnavă” s. a. din Dicosănmărtin, în conformitate cu art. 203—206 cod. com., se va vinde prin licitație publică, totalul creanțelor, ce firma în lichidare la diverși debitori le are.

Valoarea nominală a creanțelor este 23266 lei, fără însă ca firma în lichidare să răspundă de încasabilitatea lor și de aceea cele se vor vinde în global, și sub valoarea lor.

Tabloul debitorilor se văd în orele de serviciu în biroul meu notarial, unde se va face la 3 Iunie 1938 ora 16 și licitația.

Prețul de cumpărare se va plăti îndată întreg, și cumpărătorul va mai achita taxele fiscale după actul de cumpărare.

Dicosănmărtin, 24 Mai 1938

Notar public:

L. S. Dr. Onoriu Cismaș ss.

1038 (1—1)

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 75—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 592—1931 a Judecătoarei mixte Blaj în favorul reclamanților Banca Economică Hîsusău repr. prin avocatul Dr. Bela Vajda Dicosănmărtin pentru încasarea creanței de 1116 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Iunie 1938 la orele 10 a. m. la fața locului la Micăusa la dom. urmărilor Nr. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 bivolițe, 4 porci în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 12 Mai 1938.

șef portărel FLEFLEA

1035 (1—1)

„UNIREA POPORULUI”

Plugari!

Stropitul viilor se apropie. Pentru pregătirea zamel de stropit aveți nevoie de platră vîntată și var bun, stîns în momentul întrebunării.

Piatră vîntată, de foarte bună calitate, găsiți la Camera de Agricultură din Blaj, cu 22 lei kilogramul.

Tot la Camera de Agricultură găsiți niște aparate numite stațiuni de avertizare, adică de prezicere când să stropiți viile. — O astfel de stațiune costă 1000 lei, dar pentru că să o cumpere și să se obișnuiască cu ea și comunele noastre românești, Camera suportă 500 lei, așa că cumpărătorii trebuie să plătească numai 500 lei.

Ciuci sute lei, sunt convins că poate plăti orice comandă, pentru siguranța recoltei, liniștea oamenilor, netrebuind să fie tot cu frica în spate, că li-se strică via și de altă parte stropesc numai când trebuie, fără să arunce în zadar piatra, varul și să piardă zilele de lucru.

În timpul verii se umflă foarte multe vite, mîncînd trifoiu, lucernă, rapiță. În caz că animalele acestea nu sunt îngrijite pot muri. — Pentru desumfiatul vitelor Camera a comandat niște sonde „Pipe-Line” care costă 1000 lei.

Produsul cel mai important al oilor, lăca, dacă este grosă nu este cîntată și bine plătită. — În județul nostru fiind numai rasa de ol țurcana, care produce astfel de lăcă, ne-am hotărît să adăcem berbeci de rasa țigec pentru îmbunătățirea oilor noastre. — Berbecuții născuți anul acesta costă 500 lei, iar cei răsuși în 1937 costă 1200 lei bucata.

Adresați-vă Comerei de Agricultură, care vă dă sfaturi, înlesnește cumpărarea uneltelor, mașinilor agricole și vă dă semințe bune de sămănat.

Ing'ner agronom Victor Rusu

Primejdia buruienilor

Numeroși dușmani pîndesc sămănăturile bietului plugar, încă de atunci de când firul de sămănță a fost aruncat sub brazdă și până la cules. Acești dușmani sunt de două feluri; animalii (ciori, vrăbii, iepuri, șoareci, insecte) și vegetali (buruienile, tăciunele, mîlura, rugina, cuscuta și alții), deopotrivă de răi și păgubitori amîndoi. Cei mai primejdioși pentru sămănături sunt însă buruienile. Plugarii știu foarte bine acest lucru cînd spun că „buruiana mîncă din aceeași strachină cu plugarul”. Puterea de răspîndire a buruienilor este foarte mare. Un singur fir de mac, produce peste 50.000 de semințe. Pe un metru pătrat de pămînt, luat în adîncime de 10 cm. pot să stea pînă la 34.000 boabe de sămănță de buruieni.

Nu mai plugarul aruncă în fiecare an sub brazdă 3000 vagoane de sămănță de buruieni (neghină, muștar, pîlămidă).

La răspîndirea buruienilor în sămănături ajută mult și arăturile slabe ce se fac. Patru sunt însă mai ales căile prin cari buruienile ajung în ogoarele noastre. Una din aceste patru căi o alcătuiesc pășunile, mai ales pășunile negrijite, pe cari cresc în voie scăoții și ciulinii. Acestea sunt adevărate sămănțare de buruieni. O altă cale

de răspîndire o formează marginile drumurilor și căilor ferate pline de buruieni și ele. O a treia cale o formează hotarele atîtor bucățele de pămînt, rozoarele multe dintre locuri, deasemenea acoperite cu buruieni. Iar a patra cale de pătrundere o formează bătăturile și locurile pustii, socotite a nimănu.

Avînd atâtea căi de răspîndire și fiind foarte rezistente la orice, buruienile sunt o adevărată primejdie pentru sămănături.

Lupta împotriva lor trebuie dusă prin:

1. Aratul miriștilor îndată după secerat.

2. Unde miriștea e prea buruienioasă să se ardă înainte de arat.

3. Semănatul cerealelor cu mașina, după ce semințele au fost perfect curățite prin vînturătoare, trioare.

4. Să se gunoiască câmpul numai cu bălegar bine fermentat.

5. Plivitul și prașitul cît mai des.

6. Curățirea hotarelor, șanțurilor și marginilor drumurilor de buruieni.

În anul acesta din cauza ploilor multe precis că cele 50.000 de semințe de mac — cît produce o singură plantă, — cele 20.000 semințe de pîlămidă, 10.000 ridiche sălbatecă, 6000 muștar, 10.000 pîpădie, 2000 neghină — vor crește falnice năpădind culturile noastre de grîu, orz, seacă dacă nu ieșim cu toții — mic și mare — să le smulgem pînă sunt tinere, fragede — și holda ne îngăduie să umblăm prin ea. — Încă nu e tîrziu! Ieșiți la plivit căci munca vă este răsplătită înzecit. — Nu pregețați!

Ing. A. Degan

Posta gazetei

Unui cetitor al nostru. Atâtea întrebări ne pui, încît nu suntem în stare să-ți răspundem într'un număr întreg. Cetește, te rugăm, cartea „Pocăiții” de pîr. prepozit Dr. Nicolae Brînzeu din Lugoj, și te vei dumiri asupra tuturor. Drept ai cînd spui: „Mă mir și eu foarte mult de acestea două biserici, cari se bat în capete, ortodoxă și catolică, căci din cauza neînțelegerilor se înmulțesc pocăiții. Cînd aceste două biserici vor veni la unire, ca să fie o singură credință, atunci va scădea numărul pocăiților”. Să știi însă un lucru: nu noi atăcăm, ci ortodocșii; noi ne apărăm. Iar la aceasta avem drept, chiar după legea firii. Și încă ceva: pocăiții nu se prea înmulțesc în parohiile unite, ci în cele ortodoxe. Așadar iată, ce bine ar fi, dacă, în loc să ne atace pe noi într'una, s'ar apăra de pocăiți. Cu bine și cu sănătate!

Fr. Alexandru Terdic: din banii trimiși de Dv. am trecut Lei 183 în contul abonamentului lui Bodor Mihai, cantor dipl. Dînsu a fost abonat din 1927 și pînă în 13. VIII. 1934. — A plătit în următoarele rate: 28. II. 1927 lei 160; în 25. VIII. 1928 lei 180; în 8. V. 1930 lei 180, cari s'au trecut pe 1929; în 23. XI. 1933 lei 120 s'a trecut pe 1930; 3. II. 1934 lei 150; s'a trecut pe 1930 lei 60; 1931 lei 90; în 8. IV. 1938 lei 182, din cari s'a trecut pe 1931 lei 90; 1932 lei 93; restanță pe 1932 lei 87; 1933 lei 150; 1934 lei 100. În total lei 337.

Judecătoria Mixtă Blaj Secția Cf.

Nr. 486—1938 Cf.

Extract din publicația de licitație

În cererea de executare făcută de urmărirea Casa de Păstrare Generală S. A. din Mediaș contra urmăritului Moga Ilie, la cererea urmărirea

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea în ce privește imobilul situat în comuna Proștea Mare circumscripția judecătorei Mixte Blaj, cuprinsă în Cf. a comunei Proștea Mare Nrul protocolului Cf. a comunei Proștea Mare No. 806 de ordine A † 5 top. 4531 vie în est. de 56 st. □ cu prețul de strigare 37,50, lei top. 4532 vie în est. de 141 st. □ cu prețul de strigare de 60 lei, A. † 6 top. 1046/1 în est. de 1 Jug. 1140 st. □, cu prețul de strigare de 150 lei, top.

1047 părau în est de 360 stj. □ cu prețul de strigare de 15 lei, top. 1048 părau în est de 530 stj. □ cu prețul de strigare de 22,50 lei rător în est de 3 jug. cu prețul de strigare de 300 lei, top. 1050 fânaș în est. de 3 jug. 435 stj. □ cu prețul de strigare de 337,50 lei, A † 7 top. 4529 vie în est de 117 stj. □ cu prețul de strigare de 52,50 lei, A † 8 top. 1022 fânaș în est de 1 jug. 1210 stj. □ cu prețul de strigare de 150 lei, top. 1023 arător în est, de 2 jug. 684 stj. □ cu prețul de strigare de 285 lei, top. 1045 fânaș în est de 550 stj. □ cu prețul de strigare de 60 lei, top. 1046/2 arător în est. de 1370 stj. □ cu prețul de strigare de 112,50 lei, pentru încasarea creanței de 2431 lei bani —, capital și accesorii.

Licitarea se va ține în ziua de 5 Iulie anul 1938 ora 11 a. m la Judecătoria Mixtă Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cel care dorește să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauză socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25. XL. 1908).

Data Blaj la 1 luna Aprilie anul 1938.
Judecător șef: (ss) P. TALPEȘ
1019 (1—1) Dir. Cf.: (ss) A. BERAN

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni
No. 73—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 1232—1931 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Economică S. A. din Husasău repr. prin avocatul Dr. Vajda Bela Diclosănmărtin pentru încasarea creanței de 7562 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Iunie 1938, orele 6 p. m. la fața locului în Chesler la dom. urm. Nr. C. 90, 39 și No. C. 35 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 4 oi, 2 cai, 1 șară, 1 coteș în valoare de 20.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni la 13 Mai 1938.
1030 (1—1) Șef portărilor FLEFLEA

No. 252 b. 1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 1736—1837 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Dr. Alexandru Vamoșiu repr. prin avocatul — pentru încasarea creanței de 1500 lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 31 Mai 1938 orele 2 p. m. la fața locului în Veza la No. C. 126 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cal, 1 căruță în valoare de 4000 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni la 12 Mai 1938.
1037 (1—1) Șef-Portărilor FLEFLEA

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 72—1938.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef. Portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 1294-1931 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Economică Husasău repr. prin avocatul Dr. Bela Vajda Diclosănmărtin pentru încasarea creanței de 4000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 1 Iunie 1938 orele 12 a. m. la fața locului în Țapu la dom. urmăriților No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 boi, 1 car, în valoare de 16000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 12 Mai 1938.
1032 1—1 FLEFLEA șef portărilor

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 74—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 1289-1931 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Economică S. A. Valea Lungă repr. prin avocatul Dr. Vajda Bela Diclosănmărtin pentru încasarea creanței de 2765 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Iunie 1938 orele 2 p. m. la fața locului în Com. Chesler la dom. urm. No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 iepi, 3 carș, 19 oi, 1 scroafă în valoare de 14.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 12 Mai 1938.
1029 1—1 FLEFLEA șef portărilor

Activitatea Reuniunii pentru Ajutorare din Timișoara în județul Târnava Mică

Aviz

În județul Târnava-Mică și-a început activitatea Reuniunea pentru Ajutorare din Timișoara, care primește membri fără vizită medicală până la vârsta de 85, pentru sume de ajutor de 8.000—16.000 și 24.000 Lei pe lângă cotizațiuni lunare moderate.

Oricine poate să și înscrie membrii familiei, ori unde s'ar găsi aceștia.

Corpul Port. Trib. Dumbrăveni
No. 76—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărilor prin această publică că în baza deciziei No. G. 1231—1931 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Economică s. a. Valea Lungă repr. prin avocatul Dr. Bela Vajda Diclosănmărtin pentru încasarea creanței de 8102 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Iunie 1938 orele 4 p. m. la fața locului în Chesler la Nr. C. 39, 172 și 84 No. unde se vinde prin licitație publică judiciară 2 cai, 2 șuri, 4 carș, 4 oi, 2 vaci, 1 căruță în valoare de 30.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 13 Mai 1938.
1028 1—1 FLEFLEA șef portărilor

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Reuniunea pentru ajutorare din Timișoara este cea mai răspândită societate de acest fel din întreaga țară, numărând peste 13000 membri și peste 180 filiale și agenții.
Centrala: Timișoara I. Str. Gh. Lazar No. 1.
Primim persoane cu garanție din fiecare localitate mai mare, cari ar dori să preia conducerea agențiilor ce urmează a fi înființate.
Oferte se vor trimite la adresa:

Reuniunea pt. Ajutorare din
Timișoara, Sucursala
Diclosănmărtin
1036 (1 3) Str. Rg Ferdinand 64.

Convocare

Se convoacă adunările generale parohiale române unite din Blaj — Parohia de jos Parohia de sus — într-o ședință comună, ce se va ține la 5 Iunie 1938, Duminică imediat după sf. Liturghie, la orele 11 a. m. în localul băncii „Patria“, pentru a se compune o repartitie în scopul acoperirii de nou a taraului bisericii parohiale-istorice și pentru alte reparații urgente reclamate de acea biserică. Cu acel prilej se vor publica și rațiunile ambelor parohii pe anii în restanță.

Blaj, la 24 Mai 1938.

Victor Pop **A. C. Domșa**
canonic, ad n. parohial așezor consistorial, paroh al parohiei de jos. al parohiei de sus

Apa minerală radioactivă

Căciulata

este recomandată în tratamentul bolilor de rinichi, ficat, căi urinare, gută și artrism

Comenzile se primesc la Administrația băilor

Călimănești-Căciulata

Gara Jibea, jud. Vâlcea

1034 (1-3)

INVĂȚĂTURA ZILEI

Cum veți îngriji așa veți dobândi

Distrugați omizile, pășănișii roși, păduchii și puricii de pe plante de tutun.
Praf și Lesie de tutun

Vindecați vitalele de căte și fariștele de boli și insecte, spălându-le cu

LESIE DE TUTUN

și gospodăria voastră va avea un viitor înbelșugat.
Produse de vânzare la toate depozitele C.A.M.
Prețul de tutun în pachete: 1 kgr. Lei 20 și 500 gr. Lei 10. — Lesie de tutun în bidoane: 1 kgr. Lei 35 și 2 kgr. Lei 70.
Se pot comanda și prin orice debit de tutun

CAM

